

گەردماليك له تهويلى خور

دهش له گرځی رڼوکاره وه شه به قی بزده بگه شیته وه، لڼوه له رزه ی موژده به کیش له بزړکاوی
ژیان به دهر بداته وه، دلش وهک سه وزه گيا چاوه چاوی شنیه کی شیرن و کزه به کی فینکه سات نا سات
پی بسیته وه.

نم میهره گانه به کیکه له وهلی پر گول و میوه که رازاوه ته وه به و چپهره گه شانیه له ژوانی حق و
چاکه و زیبای به به کتر ده گن چ کالایه کیش نییه وهک «معرفة» <٦٣> ناسک و پاک بووینته وه تا له به رزی
و پیروزی و به رانه تدا ساف و پوون جلوه به ستیت. جا نه گه نه سه لڼ خه ریک بیت شتیکی گرانبه هاتر
له «معرفة - زانبار» بدوژیته وه، نه وپه ری هه ولی به ورشه <٦٤> ده گه به نیت که مه به ستیکی نه وانیه
خه ریکی سروشته به درن <٦٥> له ویدا نهینی شتان بو دروونین بی واسیته خو دهنوینی. جا نه گه «به
اشراق» دیتیان و لڼیان عیان بو، به وده زیده داراییه که ده چپته پال زانبار وه بو حساب ده کریت
نهک لی داده شکیت؛ تازه ده غلڼیکشه رهوسه ی خه رمان بو خو ی ده پیویت. خو نه گه بلیمه تایه تی مروی
لڼه اتووی گه یانده پایه به ک بتوانی له زینده وده ردا ئامرازی هه ستیاری نه و تو بدوژیته وه که یارمه تی فامه
غهریزه به یه کان بدات بو زال بوون به سه ر ته نگوچه له مه ی ژياندا، سوپاسی نه و کوشه شه ی ده که یین.
دوژینه وه که ش به شه له گه یه کی ده راوی زانست داده نین که پیشتر نه زاندرابوو، له وانیه شه مووشکافیکی
سبه ی رڼو ئامرازیکی شرایه وه به دی بکات که ههستی بیزمانان وهرگیریتته سه ر زمانیکی ئاشنا چونکه
مه عریفه ت که مه زمی و ده ماروشکی پیوه نیه دامینیت به ده ست به رهه ست وهیا به رفام وهیا پالاوته
وهیا زهینشکیفه وهیا سو سه گر وهیا په نامپوشیک <٦٦> که هه زار سالی فکر و رامن و ته جره به ی
پیویست بیت. خو زی بیگیانیش چه رده به کی ژيوه ری و ههستی هه بوایه که نه مرو زه رپه قلاش و
ئاسمانگر نایبین، به لکوو سبه ی رڼو زه رپه گه ریک و ئاسمانقلاشیک زه فهری پی ده بات به وه شدا
مه وده ی نیوان مه عریفه ت و «مطلق» ویک ده هاته وه تا راده ی لیکخشان که به دووایدا تیکه ل بوون دیت
چونکه مه عریفه ت گه شتگایه کی بیسنوره، مرو فایه تی مرو ف به پیوانه ی کاتبه دهره کان (ازل وابد) تیدا
به ربلو ده بیت، له لایه ن کاته وه، و به دريژایی هه تا هه تایي دور، له لایه ن مه کانه وه، نه گه رنا مرو ف کرڼ
ده بی بو چند کیلویه ک گوشت و ئیسک، کرمی زه وی ته مای لی دهنی.

زانبار ئەگەر لە پروونتین واتايدا دژى نه زانين بيت، له پروونتین سرووشتيدا لایهنى دژایه تیی له گه ل رى نه دان و حه رام كردن و ریک گوشینه (تحجیم) چونکه زانبار پیکه لپیکه له گه ل زانینی هه ر شتیکی بشی بزانییت، بوشمان هه یه بیر بکهینه وه له و زانسته ی به دهه زار سالی دیکه دهگاته دی ئەگەر بی له مپه ر به ره و پیش بچیت، خو بنگومان زانست له هه موو له مپه ران تیپه ر دهکات به دم رۆژگار وه که هیچ نایوه ستینی تا ئەگەر ده هه زار سال بهس نه بوو بو به ره و پیشچوونی ره ها، مه ودای سه د هه زار و ملیۆن سالی له ده ست دایه بگره -مه عریفه ت- دهگاته مه ودای ئەوتۆ له قوولی و به رینایی و خیرایی له مه فوهومی ئیستا که ی زه مان تیپه ره پیت: له خیرایی تیشک درده چیت و زه مان دهکاته به رباریک سه بره سه بره ده و خریت (به پئی زیده خیرایی) هه تا به ته وای ده فشیته وه، تیژتر و تیژتر ده بیت تا خو ی به جی ده هیلتیه وه. ئیستا بیرى مرۆ ته وای عاجزه سه ره ده ری له توانای زانست بکات به ره و یه کاللا کردن و دۆزینه وه (الفتوح والكشوف)، تیکدان و تیکخسته وه (النقض والترکیب)، به وه له ده هینان و نه زۆکاندن، (الاستیلاء والتعقیم) و وره پیدان و په کخستن (التمکین والتعجیر) و لیگرتنه وه و خسته سه ر (الحذف والاضافة) و هه رچی مانایه کی ئەوتۆیش بی که هه موو مه ودای نیوان «هیچ» و «ببیرانه وه» ده گریته وه، له وه شدا مرۆ جار ی ناتوانتره له مرۆی شان هه ده ری به ر له ۶۰ هه زار سال بیرى له که شتی ئاسمانی کردبیته وه، جا ئەگەر خو دانه پال به رنامه یه کی بگونجیت له گه ل موعجیزه کانی دوا رۆژی مه عریفه ت شه ره فی ترنجان ه نیو رپه وه ی حه قی پیوه بیت با ئیمانکی قوولیش به نین به وه دا که گه وره ترین له مپه ریکی بکه ویته نیوان مرۆ و رۆژی زال بوونی مه عریفه ت به سه ر جیهانی مرۆدا، له رینموونی و فه رمانده یی و ریکخه ری، هه مان نیگاته سکیه به هه موو مانا و جو ریکی وشه که بیگریته وه. ئەمما دژواری مه تلەب و سه رکه شیی ئامانج و ده ست کورتی له ته ک ورده کاریی سروشت و بابته ره ق و زه حمه ته کانی، ئەمانه هه مووی به ندن به نا وه رۆکی پیشکه و تن له هه ر مه دیدانکی مه عریفه ت بی وه ک که بلین کپ کردنی هیزی راکیش بیگانه نه بوو له فه رهی چوونه ناو مانگ به لام فه رمانیکی که هنووتی یاخوود دنیا یی به مه نع کردنی ته مای چوونه ئاسمان ده بووه له مپه ریک له وانه بوو ئامانجه که مرده زاد بکات وه یا بیوه خرینی بو ما وه یه ک، کورت بی یان درێژ.

نیگاته سکی، لئی پاراسته بیت به نه بزى مرۆفایه تی ناو خوینت و پروونی دروستیبینی له ههسته ده مارت، له گۆشه ی ته سکبیبیه وه ده رگای به دترین به لا به سه ر حه ق و حه قدار و حه قپاریزیدا ده یه خیته سه ر گازه رای پشت، با یی ته سکی نیگاش بابای ته سکبین شانازی به شه وه زهنگی ده وری خو یه وه دهکات چونکه ماوه ی کورتی خو لگه ی هۆشی له چه ند سه ره تاییه کی ته نکدا مه عقوولاته که ی سیخناخ دهکات و داله دی ده دات به راست بوونی قه ناعه ته پووچه له کانی. ژماره ی جو رى ئەم به لایه به پئی ژماره ی سه رچا وه کانیه تی، تیاندایه به چکه ی نه فامیه لى قوتار بوونی زیده دژواره، یان هی کهم زانییه زانست چاره ی دهکات. له وانه یشه ته ماعکاریک شه ر به و جو ره زانستانه بفرو شیت که دژى ته ماعن، بره ویش به جو رى وه ها بدات یارمه تیده ری سه ره ته که ی بیت هیچ یه کیکیش له و تا قمانه مه به ستی قسه کانم نین چونکه هه ولدان بو ده ره ینانیان له قه پیلکی قه لاتیان له رپی مه نتیقه وه کاری فیرو یه. راستیه که ی به ناچارى ده بی رووی وتووێژم به ره و توانای رۆشنبیر بیت له به زاندى ناهه تی لایه نگیری که به هۆشی

خەبەردار و چاۋى كرايەۋە مەعرفەتى تىدا زىندە بەچال دەكرىت چۈنكە شتىك نىيە، لە پلەكانى رەسىن و پىنگەيشتندا، ھىندەى لايەنگىرى بۇ شتىك و دژ بە شتىك، زانست و ئىنساف و داد بكوژىت. لىرەشدا مەودا نىيە بۇ روونكردەۋەى چىرانى رشتەى كاۋلى لە تىك ئالقانى «تانى لايەنگىرى بۇ خۇ» لەگەل پۇى «تەبرىرى ئايدۇلۇژى دژ بە خەلق» كە ئەمىش يەكىكە لەو بابەتە گرنگانەى بە گومراكارى و دووكەلى تەقەمەنى خراۋەتە پشت پەردەى ئەستورى پەنھانىيەۋە كە چاۋى بە پەلە تىى بر ناكات بەلام من لىرەدا بە «مفارقە» ى پرسىيارىكى دوو لكى وازى لى دەھىنم: كورد و فەلەستىنى چىيان دروويەۋە لە دروستاندنى دىدونكى نىۋان خۇياندا بە جوداۋازىي گۆشەنىگى ئايدۇلۇژى، سويدى و نەروىچىش چىيان نەدوورپەۋە لە بەرەكەتى يەكتر ئازار نەدان و پىز گرتن لە «بىروپاى دوووم» بە پشگوئ خستنى ئەو فەلسەفانەى لە جەمسەرى پىكگەيشتنەۋەى بەرژەۋەنداندا دوژمنايەتى دەدۆزەۋە؟

خوینەر بۇى ھەپە بىرسىتەۋە: كوا پىۋەندىي نىگاتەسكى لە پلەكانى رەسىندا بە لايەنگىرى خۇدا؛ لەۋەدا كە ھەردوويان پىكەۋە بەستراون دەلیم ئەگەر ئۆگرگرتن بە شىۋازى رەفتار و دەوامەيدا لەۋانە نەبى تالايىكەى بكاتە تىراق، لە ئاشكرا ئاشكراترە كە گۆشەنىگى ھەر گرووپە لە نرخاندى بەرژەۋەندى گشتى تا ئەو رادەپەى رىك كەۋتن لەسەر ھەرە چاكىان بىتتە نامومكىن خۇى سەبەبە كە كۆمەل بنىات بنىئ لەسەر بى ئۆقرەپى و وشتى و بى متمانەپى سەر بە فروفیل كە ھەموۋى دەچىتەۋە بۇ عەكس ۋەستانى گۆشەنىگا و دژكارى لەلاپەن گرووپە جوداكانەۋە.

لە كۆمەلاپەتيدا كىدارىك نىيە دەلالەتەبەخشتىر بۇ نىگاتەنگى و ھەست ھىپى لە چوونە ناۋ خانوويەكى دىۋارەكانى لەسەر لى شل ھەلستابىت... چەند لايەق بوو بەسەر ئاۋەۋە بانايە!! چەندىكى وىستوومە و دەمەۋىت ئەو «تاك باۋەپەرسىتى» يەى نىۋان گەلانى جىھانى سىيەم لە بنەمايەكى رووندا بىنم بەۋ جۆرەى كە ھەر لايەنىك لە بەرەى نىشتمانى يەكگرتوۋدا بە دەسلەت گەشت ھەموۋ لايەنەكانى دىكە بنەبر دەكات، ھەر بەۋە گەشتووم كە سەراۋى بوۋنى تەجرەبەى ئەو گەلانى لە دىمۆكراسى و ئازادىي بىروباۋەر، كە شەقلى ژىارى سەردەمە، تەسلىمى پەندىك لە پەندەكانى شەكەفت و دارستانى كردن، كە دەلئ: دەتكەم بە فراقىن بەر لەۋەى بمخۇى بە شام، لەۋەشدا مۇجامەلەپەكى خاۋەندانى دروشمى چارەى بنەپەتى دەكەم كە فەلسەفەى خەباتيانە چۈنكە ئەمىشيان بەرە و تاك چارەپى و تاك چارەكارەۋە دەپوات، ئەمما دەستپىشخەرى بە فراقىن لە شام خۇ ئەۋىش پەندىكى مىراتىيە پىرەۋى لى دەكرىت، و زۆر بە داخەۋە بە راست دەگەپىت لە ماملەتى رۆژانەى گەلە دواكەۋتوۋەكاندا. بەلام پىشەنگەكانى فكر و خەبات دەبوو لەۋ پەندە تىپەرن بۇ شىۋازىكى لەبارتر لەگەل گىانى سەردەم كە دەردەداتەۋە لە تەجرەبە سىپەكانى بى پىۋى خۇين لە نىۋان ئەو گەلانى گەشتوۋەتە لووتكەى ژىارى بە زانست و بە رەفتارەۋە، ئەو پىشەنگانەش ئەۋەندە ھۆشەپان ھەبوو كە ئەو چارەسەرە بنەپەتەيانە دارپىژنەۋە قالپى ئەۋتۇ قىۋلى كىبەركىي ھىمانە بكات... خواس ئىمانداران چەپارە بدات لە بەلاى خۇكوژى... بەلام وا پى دەچى وشارى ژىارى لە جىھانى سىيەمماندا و ھى نىۋان سىيەم و چوارەممان و بەۋلاترۋىشەۋە گەلىك كزترە لەۋەى بتوانى كۈنەدەرزى فكرى ئاشتىخوازانە و دىمۆكراتانە ھىندە فەراح بكات. فەلسەفەى ھەزاران سالەى پىشخستنى فراقىن لە شام تىپرا دەرچىت بۇ ئاۋەۋەۋاپەكى سازگار و شىۋازىكى

ساغلام نه فراڤینی به شیری و نه ئه و شامه ی تیدا بیت... به لام، بلیم چی، ژیا ری فکری دیمؤکرات له جیهانی ئیمه دا له سه ره تاوه تاوانبار ده کریت به ودا که دیمؤکراسی زهنه ی ته ماعی ئه وانه یه باوه ریان به سهروه تی هه رام و مشتنی خوینی هه ژاران هه یه. لیره شدا پیشه ننگه کان زه کای خو یانیا ن به کاره ینا که به یهک زه بر ئازادی ته عبیر و ئازادی رهفتاریان پیکه وه مراند که هاتن هه ردوویان تیک به ست به به نیکی مه لعوونی هؤنرایه وه له تومه تی زده کردنی به رژه وهندی گه ل وهک بلئی ئازادی عیفریتیکی سه رده می سلیمان پیغه مبه ره ده بی له گومگومه ی سه ر به مؤر به سترئ که چی واقعیعش ئه وه یه که ئازادی راسته و راست، دژی ئه و بؤچوونه یه چونکه ئازادی له یه که م پله وه تا ده یه م پله چه پارده ری بیده سه لاتانه له ده ستریزی ده سه لاتدار که ده بینین دوزمنترین که سانی نه یار له گه ل ئازادی بیروباوه ر و سه ره خوینی دادگه ئه و زوردارانه ن که ده توانن سته م بکه ن و خه فه که ریش بن.

له گه ل ئه مه شدا من له حالیکدا نیم خه فه تی دنیا به مله وه بگرم، که شبینی سافیلکانه ش ته مام وه به ر نانی که نه فت کردن بشئ به وشه ی بیژهریک و هه لبه سته ی شاعیریک و په ندی واعیزیک یان فروسمی پارچه نازداره کانی هونه ری زیبا نابوود بیت. من هاتم له شه قامی پانی خه یالی ئه وتوو ه که به بیراندا نایه ت قسه م وه ده رنا و پیچیکم دا به ده وه ی ناچور بوونی به رینایی مه عریفه ت و ته سه که به راییی نیگای خو په سه ند به لکوو بی گرفت بخزیمه لاکولانیک که ده مویست له م دوانه مدا په ی بکه م تا بکه م به و شوینه ی په رۆشینی بچووی کوردی تیدا خربوته وه ده لاله ته که ی گه لیک زلتره له قه لغه نی وهک که هه ندئ کاری بچووک به گرنگی ده چنه ریزی ئه و هه نگاوه ی سه ره تای گه شتیکی هه زار میلییه، به دم قسانه وه ش ئه م راستییه ده رده که ویت.

ئه و په رۆشه کوردییهم که مه لاس بووه له پیچیکی نا به رچاوی چارده رینانی <67> فکر و میژوو و رامیاری به به رییه وه هه یه ئه م میهره گانه ئاوری لی بداته وه و به هه ندی هه لبگریت، ریکخستنیشی له هه ولیر به نیازی بیستنی ناله یه ک و دله کوته یه ک له ناخی شعوری کورده وه ده ویت و ته عبیری لی ده داته وه.

ئه وه ی به فکر و به هه ست له و په رۆشه بچووکمه وه چیشتوو ه بچووک نه بوو، پتریش لیم گران هات و قورستریش له سه رم وه ستا به هیما و راگه یاننده کانی که سه رامه د و ده ریایه کی زانست له پله ی «اجتهاد» به په له و بیباکانه تومه تی بؤ هه لئزیت بیگونا حیکی لئی به ده ردابیت یاخود هه له یه کی کردبیتی مه گه ر ئه وه ی فیل کردن له کاره ساتی ته فروتوونا که ر و پیچ دانه وه له به لای ورد و خاشکه ر به و جوړه ی گیان و نامووس پاریزیت و ولات و عیباد رزگار بکات گونا ح و هه له بیت به راستی شتیکه ده بی ویزدان بخاته سه ر کیشانه ی پرسیاره که به وردترین پیوانه ی نیشانه پیکی مه عریفه ت و ناسکترین هه سته پیزانی ئینساف، ئنجا تو بلئی باری موشکیله که چ سه نگیک بخاته سه ر حه قخواز ئه گه ر زوربه ی هه ره زوری نووسه ران و دم تیوه رده ران له وانه ی به سه قافه تی نوئ بابته وه روون بؤنه ته وه داوه رین بؤ سه لماندنی تومه ته که بی ده مه ته قه و بی پشوو بؤ تاوانبارکردنی مرۆیه کی به ری له گونا ح وهک بلئی زولم کردن له سه رامه دیکی وه ها زل فه رمانیکه میژوو خستوتیه گه ردنی ئه و که سانه ی گویا چاره سه رکردنی بنه ره تییا ن هه لئزاردوو ه خه تی جودا که ره وه ی نیوان راست و چه بیان کیشاوه به نیازی دا برینی هه موو

به‌دایه‌تی به‌سەر لایه‌کدا و پالۆته‌کردنی هه‌موو چاکه‌ بۆ لایه‌که‌ی تر. له‌ واقعیشتدا له‌ پۆژگاری فرەزان (علامة) محمدی خه‌تی که‌ له‌م قسانه‌دا مه‌به‌سته، جاری، مه‌فهوومی راست و چه‌پ و چاره‌ی بنه‌په‌تی و له‌سه‌ره‌خۆ سه‌ری هه‌لنه‌دابوو. سه‌قافه‌تیکی ئه‌و روپایش له‌ ئاسۆی کورد به‌دیار نه‌که‌وتبوو خه‌لقه‌که‌ که‌رت که‌رت و بر پر بکات له‌ ئاست نر‌خاندنی ئه‌و رووداوه‌ گرنگانه‌ی ئه‌وسا قرغی که‌سانیک بوو خه‌ریکی کاره‌که‌ ده‌بوون تا بلتین بیروپا له‌ باره‌ی ته‌برییه‌ کردن و تاوانبارکردن جۆراوجۆر بوون، به‌ خه‌یالی هیچ کوردیکیشدا نه‌هاتبوو مه‌لای خه‌تی به‌رگومان بکات نه‌ له‌ ده‌می ژیا‌نی خۆیدا نه‌ له‌ پاش ئه‌و ده‌مه‌ش هه‌تا سه‌ره‌تاکانی ئه‌م سه‌ده‌یه‌ که‌ سه‌نگاندنی کۆنه‌ رووداو به‌ تازه‌ عه‌یاره‌ی نر‌خاندنی به‌رژه‌وه‌ندان ده‌ستی پیکرد، ئیتر برپاری به‌ دوا کاته‌وه‌ له‌ ناوه‌پۆکی کۆمه‌لایه‌تی و رووداوی میژوویی له‌به‌ر تیشکی فکری تازه‌بابه‌ت په‌ره‌ی ستاند و له‌ گه‌لیک حالوپاردا ته‌رازوو سه‌ره‌وبن بوو تا له‌ هه‌له‌ و هه‌له‌شه‌ییدا خنکا، به‌ ده‌گمه‌نیش نه‌بێ رۆشنبیر خۆی له‌وه‌ نه‌گه‌یاندوو که‌ پێوانی رابردوو به‌ ته‌رازووی سه‌رده‌م وه‌ک به‌ یه‌گرتنی ساوایی کال و جحیلی مه‌یله‌و په‌سیو ده‌رده‌چیت.

نسیبی کورد له‌وه‌دا بوو که‌ باوه‌ری قه‌ومه‌یه‌تی زووتر گونجاوتر بوو له‌گه‌ل بیر و فامی له‌چاو ئه‌و فکرانه‌ی دیکه‌ که‌ زاده‌ی ئه‌وروپا بوون. بیری چینیایه‌تیش وه‌خرا هه‌تا پاش شه‌ری دووم، به‌و پێیه‌ چاوگێرانه‌وه‌یه‌کی ناحه‌زانه‌ به‌ گه‌لیک سه‌لمینه‌ی میژوویی و که‌له‌پووریدا کرا که‌ به‌ لای تاوانبارکردندا ده‌چۆوه‌ و کیشه‌ی له‌سه‌ر په‌یدا بوو له‌ نیوان کۆنه‌خواز و نوێخوازیدا که‌ لزوم به‌ کوتانه‌وه‌ی نییه‌. که‌ سه‌قافه‌تی سه‌ر به‌ چینیایه‌تی بلاوبۆوه‌ بیروپا لیکتر جدا بوونه‌وه‌ بایی جوداوازیی نیوان پێوانه‌ی قه‌ومی و پێوانه‌ی چینیایه‌تی به‌وه‌شدا تاوانبارکردنی ئه‌و هه‌له‌سه‌سته‌ قه‌ومیانه‌ی له‌گه‌ل «أممیه» دا ناگونجین کاریکی ئاسان بوو له‌به‌ر چاوی هه‌لگره‌کانی دروشمی «أممیه».

عه‌یبوعاری بۆرژوازی و ده‌ره‌به‌گ وه‌پال بیروپاوه‌ری قه‌ومه‌یه‌تی درا گۆیا زاده‌ی ئه‌و قۆناغه‌یه‌ که‌ مه‌حکومه‌ به‌ مردن. ئنجا بابایه‌کی کوردی قه‌ومی که‌ وێرایی قه‌ومه‌یه‌تی باوه‌ری به‌ چینیایه‌تیش هه‌بوو تووشی سه‌غله‌تی ده‌بوو له‌ هه‌ولێ راست رۆینیکی که‌ لایه‌نی هه‌لگری دروشمه‌ قه‌ومییه‌که‌ی خوار نه‌بیتته‌وه‌ بێ ئه‌وه‌ی ئاگاشی له‌ خۆ بیت په‌سترایه‌ گۆشه‌یه‌کی لاچه‌پی «انفصالیه» و لاته‌ریکییه‌وه‌ که‌ به‌ لای که‌سیکی ئومه‌ممیه‌وه‌ چینی زه‌حمه‌تکێشی کورد داده‌بریت له‌ تیکرای زه‌حمه‌تکێشانی ئه‌و گه‌له‌ی له‌گه‌ل کورد پیکه‌وه‌ ده‌ژین له‌ یه‌ک ولاتدا. هه‌ر به‌و به‌هانه‌یه‌ش کۆماری مه‌هاباد خرایه‌ ژیر تۆمه‌تی «انفصالیه» وه‌ نه‌ک له‌به‌ر دابرا‌ن له‌ حکومه‌تی سه‌ره‌له‌به‌ری ئێران، خۆ هه‌رگیز به‌ بیری قه‌ومییه‌کی کوردا، که‌ ئیمانی به‌ ئومه‌ممیه‌ت هه‌بوو، نه‌هات تۆمه‌تی «انفصالیه» و لاته‌ریکی له‌ ئه‌لمانیای دیمۆکرات بگریته‌ به‌وه‌دا که‌ ناسه‌لمینیت تیکه‌ل به‌ تیکرای ئه‌لمانیای بیت هه‌ر چونکه‌ خۆه‌لدانه‌وه‌ به‌ ئومه‌ممیه‌ت بنیچه‌ی نر‌خاندن بوو. ئه‌و فکره‌ نوێیانه‌ی ره‌ویان هینا بۆ می‌شکی کورد فراژی بوو و په‌ره‌ی ستاند تا ئه‌وه‌ی زۆرینه‌ی گه‌نجی کوردی ئه‌وروپا و به‌شینی به‌رچاوشی له‌ کوردی ولاتنشینیی خاوه‌ری ناوه‌راستدا گه‌یاند هه‌یه‌ک که‌ هه‌موو شوێشه‌ به‌سه‌رچووه‌کانی کورد تاوانبار بکات به‌ تۆمه‌تی بێ به‌ش بوونیان له‌ مه‌زموونی چینیایه‌تی و له‌به‌ر سه‌رۆکایه‌تی ده‌ره‌به‌گ و پیاوانی سه‌ر به‌ ئایین له‌و شوێشانه‌دا، بگره‌ سه‌یرمان بیست له‌ عاجباتی قسه‌ی که‌سانیک ده‌لتین بۆرجوازیه‌تی کورد خه‌لق ده‌که‌ین و ده‌پرمینین

هەر هەتا بگەین بە ئیشتراکیەت و بەو هەدا بێردۆزیی قۆناغە میژووێهەکانی مارکسیزم بەراست بگەرێت. ئەم جۆرە نمونانەیی زێدە ساکار و سەراو لەبەرەو کۆتایی سەدەیی بیستەمدا لێ ناگەرێ مرۆ سەیری بێتەو لەو فکەرە سادانەیی سەرەتاکانی ئەم سەدەییەدا هۆشی کوردی بزاوتییت و لێی خوش هینابیت پەلە بکات لە تاوانبارکردنی مەلای خەتی.

من پەرۆشم بۆ غەرق بوونی پشت لە دوا پشتی کورد لە تاریکستانی فکری سەراو کە رەگی بە هیچ خاکێکی بە پێزەو بەند نەبوو، ئەم پەرۆشەم گەلێک گەلێک پترە لەو پەرۆشەیی بۆ دووچاربوونی مرۆیەکی کەم هاوتای کورد هەلەدەگرم بە دەست تۆمەتی هەلەشەو، خۆ میژووی کۆن و نوێ خالی نەبوو لە نمونەیی وەها بە سفتوسۆ کە هەندیکیان بە کارەسات دەژمیاردین بەلام نایەم درێژە بدەم بە دەربڕینی دەرد و سازدانی دەرمان.

ئەو هیندە چاوپرینە خیرایەش لە جۆری نوێ بوونەوێ عەقڵی رامیاری و فەلسەفی کورد بە شیۆهێهکی گشتی لە بابەتی «شر لا بد منه - خراپەیی بە ملەو بوو» بە نیازی گەیانندی دەنگێکی نزمی مەنتیق بۆ بەر گویی ئەوانەیی گەیشتوونەتە بریاری گەردەبەر لە بارەیی کاروباری سەردەم و دووچاروژ و لە رابووردووی نزیک و دور، لە ناوتوێژیاندا مەسەلەیی گوناحبارکردنی مەلای خەتیێه کە خوشامەدیی لێ دەکریت لەلایەن هەموو چەپی کوردی پر لە دووبەرەکی و سینیەرەکی چونکە حەقە تەمام هەبێ بە نەختیک ئاگادار بوونەوێیان کە ئەم مەسەلەییە دادەنیم لەتەک کۆمیدیای بەرپاکردنی سەرمايەداری بە نیازی تیکدانی چونکە هیزی یەقین لە هەردووێیاندا بە لای ئەوانەیی باوەریان بە بنەماکانیان هەیه لە سەرچاوەیی تەنکاوێکی ئەوتووێ دیت بنی لە پرویی ئاشکراترە.

محەمەدی خەتی کە زادەیی دێی «خەتی» یە لە ناوچەیی بالەکی سەر بە رەواندز یەکیکە لە هەرە زاناکانی زانستەکانی ئیسلام لە سەردەمی خۆیدا، خۆشی قوتابی عەللامەیی بێمانەندی ئەو دەمە کە زانا گەردەنکیلەکانی رۆژگاری خۆی دانیان بە پێشەوایەتیەکییدا هینابوو «محمدی کورپی ئادەم» ی بالەکی بوو، ئەوەندە بەسە لە ناساندنی «ئیبینو ئادەم» کە عەللامە «فصیح حەیدەری» لە کتیبەکی «عنوان المجد...» دا دەلی: ئەگەر زانستی ناو کتیبیان رەش بووبانایەوێ ئیبینو ئادەم شیایوی ئەو بوو لە بیرکردنەوێ خۆی هەموویان بەهینیتەوێ. عیلمی ئیبینو ئادەم سنووری خەتالی تێپەراندبوو وەک کە تەئلیفەکانی سنووری ژمارەیان بەزاندبوو.

مەلای خەتی بەرچاوترینی سوختەکانی بوو لە پلەیی علمیشەوێ هەرە نزیک بوو لێی. ئیبینو ئادەم لە سەرەتاکانی میرایەتی «محمد پاشای رەواندزی» ی ئەمیری هەریمی سۆران و بە پاشای کۆرە ناسراو مەرجهعی بەرزی ئاینیی بوو، مەرچیش لە نیوانیاندا هەبوو کە هیچ کامیان خۆ لە کاری ئەوی دیکە هەلنەقوتینی. بەلام زۆری نەبرد جوداوازیی کەوتە بەینیانەوێ.

بە پنی لیکدانەوێ دەبێ هۆی خیلاف لەوێهە بێت کە ئیبینو ئادەم نەیتوانیوە خامۆش بێت لە بێ شەریعیەکی حکومەت دەیکات چونکە خۆی لە شوینی قازی بوو کە لێی داوا دەکریت حوکمی شەریعەت بخاتە روو لە ئاست هەر شتیکی بقیەومیت، ئیتر کشایەوێ لە قازیهتی بۆ گوندی وێزە، بە پنی فەرمانی پاشا خۆی. لە کتیبی «سلسلە الذهب» ی ئیبینو ئادەم خویندەوێ دەلی چەند سالیکە نیشتهجیی وێزەم.

باسیکی خیلافه‌کەشی تیدایه. نووسینه‌کەش هی سالی ۱۲۲۶ی کۆچییه و ئنجا ئەگەر به پیتی له‌بارترین ریوایه‌ت ئەمیرایه‌تی پاشا له ۱۲۲۸ دەستی پێ کردبیت گۆشه‌گیری ئیبنو ئاده‌میش چەند سالی‌ک به‌ر له ۱۲۳۴ بوو بیت ته‌نها دوو سالی‌ک دەمینیت‌ه‌وه له‌و شه‌ش سال‌ه‌دا که ئیبنو ئاده‌م پشووێ تیدا درێژ کردبیت‌ه‌وه به ئومیدی راست بوونه‌وه‌ی چی به خواری زانیوه، ئیتر مووی نیوانیان پساوه.

مه‌لای خه‌تی دواي ئیبنو ئاده‌م بوته مه‌رجه‌ی دینی، ده‌سبژارده‌ی ئیبنو ئاده‌میش بووه جگه له عیلمه‌که‌ی خۆی له‌وه به‌ولاوه پێوه‌ندی نیوان سه‌رۆکی حوكم و سه‌رۆکی دین بێ ته‌گه‌ره به گه‌شی ده‌وامی کردووه. من وای بو ده‌جم که هونه‌ری ئەو به‌رده‌وامییه بو مه‌لای خه‌تی ده‌چیت‌ه‌وه که «اجتهاد»ی خۆی به‌لای ده‌رگا هه‌مواره‌کانی شه‌ریعه‌تدا برده‌وته‌وه به‌وه‌دا که قبول کردنی زه‌ره‌ری که‌م له زور حالدا به لادان له زیده ته‌قیه بو لای «مصالح مرسله» دا ده‌بیت‌ه‌وه چونکه ده‌رباره‌ی ره‌فتاری پاشا له ده‌ورانێ مه‌لای خه‌تیدا هه‌ر ئەوه ده‌زانین که پیشتر لێی شاره‌زا بووین چەند به زه‌بر و زه‌نگ بووه له گێرانی سیاسه‌ت و خۆبه‌ستنه‌وه به به‌رژه‌وه‌ندی حکومه‌ت و به‌کاره‌ینانی درې و دل‌ره‌قی له‌گه‌ل ناهه‌رمانان و پێ به‌خۆدان بو سزای قورسی لووتشکین.

ده‌شی بلێین خودی پاشا به شیدده‌ت و دل‌ره‌قیه‌وه به پیتی داخواری حال له رۆژگاری مه‌رجه‌ییه‌تی مه‌لای خه‌تیدا سفتتر بوو تا ئەوه‌ی سه‌ره‌تاکانی حوكمی و به‌رته‌سکی ئیماره‌ته‌که‌ی و که‌م گه‌رفتی رهوداوه‌کانی داخواری کردبیت. ئەم تییینییه‌ش لێی ده‌فامریت‌ه‌وه بگه‌ر تیدا ده‌خوینی‌ه‌وه، که مه‌لای خه‌تی تا چ راده‌یه‌ک عیلمی خۆی و به‌رژه‌وه‌ندی خۆی له‌گه‌ل پیداوایستی هه‌لکه‌وت و باری شتان سازاندبێ بو ئەوه‌ی بشی هه‌ر مامه‌له و ره‌فتاری‌ک هه‌بێ بخه‌ریته چاره‌چێوه‌ی شه‌ریعه‌ته‌وه هه‌رچه‌ند له‌وه‌دا ناچاریش بووبیت ته‌ئویل و فره‌واندن <۶۸> به‌کار بیت.

له‌و باوه‌ره‌دام مه‌لای خه‌تی وینه‌یه‌کی «ابو یوسف» ی قوتابی «ابو حنیفه» بووه، زانست و ئیجتیهاد و شاره‌زایی خۆی به لارییه‌کانی ته‌ئویلا نه‌رم و نیان کردووه بو جوړه شلکییه‌ک له «قیاس» که به ده‌نگ پیداوایستی‌ه‌وه واقعی‌که‌وه دیت به گه‌ر و گال له ده‌ست هه‌ره‌شه‌ی هیزی به‌ره‌سه‌ته‌وه که خه‌ریکی گه‌ر پیکردنی دائیمییه که سه‌روینی وه‌ک بازنه ده‌گه‌نه‌وه یه‌کتر و حاله‌تی چاره ناپه‌زیر دروست ده‌کات که چاره‌سه‌ری وه‌کووه هی «المؤلفه قلوبهم» تیدا کورت ده‌هینیت. له‌وانه‌یه ئیجتیهاده‌کانی خه‌لیفه عومه‌ر له ده‌قی یاساوه بو رۆحه‌که‌ی باشترین پالپشت بووبیت بو مرویه‌کی له پایه‌ی مه‌لای خه‌تیدا که ده‌بێ به‌رژه‌وه‌ندی ئاپۆره‌ی خه‌لک بپاریزیت له ته‌ک هیزی گه‌وره‌تر له خۆی و له حالوباری‌کدا که ده‌ستی به سه‌ریدا راناشکیت.

خۆزی رۆژگار فه‌توای نووسراو و ده‌ماوده‌می له کیشه‌ی نیوان خه‌لقدا و ئەوه‌ی پێوه‌ندی به سوودی حکومه‌ت و ئەمیره‌وه هه‌بووه یان تیدا روه‌به‌رووی حالی ئەوتۆوه بووه ده‌ماریکی مه‌نفه‌عه‌تی قاجاری و عوسمانی پێوه بووه یان سه‌رۆکه دراوسی دوور و نزیکه‌کان و ئەو ئەمیرانه‌ی، دۆست و ناحه‌ز، که خاکیان ده‌وری سوورانی داوه... خۆزی فه‌تواکانیان بمانایه له‌وانه‌بوو خه‌رمانیک بریاری شه‌رعمان له هه‌موو باریکه‌وه ده‌ست بکه‌وتایه که کتیبی «الخراج»ی ئەبوو یوسفی به بیراندا هینابایه‌وه. به‌لێ ئیمه ده‌ست به‌تالین له‌و خه‌رمانه به‌لام مانه‌وه‌ی مه‌لای خه‌تی له سه‌رۆکایه‌تی فه‌توا و پیشه‌وایی عیلمدا بو

ماوهی بیست سال، بی خیلاف له گه ل ئه میردا، تیمان ده گه یه نی، فه توکانی گونجاندووه له گه ل پنداویستی سیاسی سهر له بهری ئیماره ته که، دلنیاشین له وهدا که ئه میر هه موو هه ولئیکی داوه بۆ سه لامه تیبی حکومه ته که ی و به هیزتر کردنی و به رفه رواندن (مساحة سطحیة) ده که، له مه شدا وا بووه ئه میر دژ به وه لای بۆ خه لیفه ی عوسمانی وه ستاوه وه ک که سرکه و کورکه ی له گه ل قاجه ریپاندا بووه و پیوه ندی خۆی به ئیبراهیم پاشای میسریه وه پته وتر کردووه که ده زانین ئیبراهیم پاشا ئه گه ر ئه وروپا دهستی وه بهر دهستی هه لئه دا بایه له وانه بوو خیلافه ت له ناو بیات.

ئه م حه قیقه ته گه شه له ره فتاری مه لای خه تی به لگه یه کی به هیزه له پووچاندنه وه ی تومه تیکی وه پالی ده دریت وه ک که دووای کمیک پروون ده بیته وه. رۆژان گوزهریان کرد و سالان به دوا یه کتردا له تازه ته مه نی ئیماره ت تییه پین، له ناوتویژدا، به رده وام تویه کی دژایه تیبی له نیوان ته مای ئه میری سوۆرانی له چه سپاندنی ده وله ته که ی و نیوان به رژه وه ندی ده وله ته زله کاندان، وه ک ئیسکی ماسی له ئه وکیاندا، ته حه ممول نه ده کرا.

ته فسیلی ئه مه ش له کتیبی سهر به ته ئرخدا هه یه لیره شدا به هیه چ جوړیک جیی نابیته وه. دووایین شتیکی له م ته رزه باب ته م خویندیته وه ئه و گوتاره بوو که له ژماره ۴۳ ی گوڤاری کاروانی نیسانی ۱۹۸۶ دا له ژیر سه رناوی «مه لایه حیای مزووری و رمانی ئیماره تی بادینان» له لایه ن ماموستا عه لی یه حیاوه بلاوکرایه وه که تیندا به دم رچه ی رووداوانه وه دهوری ئه و خیانه ته شی داوه که وه پال مه لای خه تی دراوه و به توندی پیگیر ده بی له سه ری که ده لی «پاش ئه وه ی ئه میری سوۆران به فروقیل له لایه ن هه ندی پیاوانی سهر به سوۆلتانی عوسمانی و خیانه تی هه ندی ده ستوپاوه ندانی ئه میر که یه کینکیان مه لا محه مه دی خه تی بوو، به لایه وه شه ر کردن دژی خه لیفه ی عوسمانی گوناحیکی زل بوو، خۆی به ده سته وه دا. عه لی ریزا پاشا جمووجۆلی خۆی رووه و عیما دییه برد...» لیره دا به خائین دانانی مه لای خه تی له رچه ی قساندا بوو به گوته مه شووره که ی «دوو چویلکه به به ردیک...» که مه لای مزووری و خه تی ویکرا خه فه کردن هه ر ده نگوت «قصر و جمع» ی نویره.

به لام گوتاره که چوونه ناو جه رگه ی باب ته که ی هه موار کرد بۆم که من تا ئه م ده مه هیمام بۆ جوړی خیانه ته که نه کردووه به ئومید هه لیکی له شریته ی قساندا له خۆوه قسه بگاته باب ته که، وا له و چه ند رسته ی گوڤاری کاروانه وه پی گه یشت، تینینییه کیشی لی پهیدا ده بیت به وهدا دانهینان به خیانه تی مه لا و ئه وه ی که ده لی «شه ر کردن دژی خه لیفه ی عوسمانی گوناحیکی زل بوو» یه کدی ناگرنه وه، ئنجا بۆ ئه وه بشی جلکی خیانه تی بکری به به ردا پیویسته له پیشه وه پۆشاک عه قیده ی لی بکریته وه. نه ختیکیش ته م له وهدا هه یه که چۆناوچۆنی خیانه تی مه لا له گه ل ئه میری سوۆران هاته دی وه ک بلئی شوۆرته ی ئه و چۆنایه تییه له نیوان تیکرای خوینده واران و زۆر له بیسه ران له نه زه ر نووسه ری گوتاره که دا حۆجه ی شه رح نییه، منیش له بواری سوودی که سانیکی ئاگادار نین له و میحنه ته قه ومییه ی مه لای تیدا بهر تومه ت که وت ده لیم: پاش ئه وه ی سپای عوسمانی گه ییشته رووانگه ی لانی شیر و ئه و رووبه رووبوونه ی ئه میر خۆی لی ده دزیه وه مه ودای لی هه لاتنی پیوه نه ما، یان ده بوو موعجیزه یه ک رووبدات که مان به سه ر زۆراندان سهر بیه خیت یان ئه وه ی چاوه رپوان ده کرا له پلیشانه وه ی حه قی خوراو

خه‌فەتبار له ژیر سمی سته‌می بێ رەزادا، ئەوسا له مەلاوێه‌توایه‌کی شەری دەرچوو به کافرکردنی که‌سیکی به‌ره‌ه‌ستی له سپای خه‌لیفه‌ی مسلمانان بکات، ئیتر ئاگر کوژایه‌وه و شمشیر چوونه‌وه که‌لانا و له‌شکری عوسمانی چوو ناو شاری رەواندز بێ شەر و ویرانکاری و کوشتن.

ئەم‌یه‌ کورته‌ی ئەو رۆداوه که مەلای خه‌تیشی تیدا به‌ خاین له‌ فەلەم دەریت و گویش نادریته‌ تیکه‌سته‌کی (ملاسات) و داخوایی حال و حوکمی ناچاری، پتوهندی بیست ساله‌ی چروپری نیوان ئەمیر و مەلاشدا یه‌کجاره‌کی له‌ بیر ده‌کری، ئەو رپوایه‌ته‌ش نابیسترێ که تا سه‌ره‌تاکانی ئەم سه‌ده‌یه و ه‌یشتانیش له‌ هۆش و بیرى ئەوانه‌ی ده‌ماوهم بیستوویانه‌ زیندووه، ریکیش دیت له‌گه‌ل پایه‌ی عیلمی و روه‌تی دنیاى مەلا دوای فەتواکه‌ بێ ئەوه‌ی گەرد له‌ شۆرته‌ی بنیشت له‌ جوړه‌ تۆمه‌ته‌ی له‌ سه‌رده‌می رۆشنیبری و رۆنیدا وه‌پال مەلا دەریت.

رپوایه‌ته‌که‌ ده‌لی: پاش ئەوه‌ی شەر له‌گه‌ل له‌شکری عوسمانیدا بوو به‌ تاکه‌ دلخواز و ئاکامه‌که‌شی ه‌یند ئاشکرا بوو چاوکولیش ده‌دیت چار نه‌ما له‌ هه‌لگرتنه‌وه‌ی ئەو پیتنیا‌زانه‌ی ئاشتی تیکه‌ل به‌ تاعه‌ت بۆ خه‌لیفه‌ که له‌لایه‌ن عەلی ریزا پاشاوه‌ بۆ ئەمیر ده‌هات و پرای ئەو هه‌موو سویند و به‌لینانه‌ی که‌ چی له‌ توانیدا بیت بیکات له‌ چه‌پاره‌دانی رەواندز و ئەمیر و ئەوه‌ی پیتی ده‌گوتری داله‌نگان و سووکایه‌تی ئیتر پاشا مه‌یلی وه‌لای حوکمی زه‌رووره‌ت و که‌متر شکستیدا هاته‌وه. به‌ نیازی ئابرووپاریزی و دابین کردنی له‌شکری ئەمیریش و هه‌تا کیشه‌ بخریته‌ چارچێوه‌یه‌کی حوکمی شه‌ره‌وه‌ که له‌گه‌ل به‌لینه‌کانیشدا ریک بیت لایه‌نی کورد به‌سه‌ر ئەوه‌دا وه‌ستا که فەتوا له‌لایه‌ن مه‌رجه‌ی به‌رزی دینه‌وه‌ دەرچیت به‌ مه‌نعی چه‌ک هه‌لگرتن له‌ رپووی سپای خه‌لیفه‌، فەتواکه‌ش به‌ رەزانه‌ندی ئەمیر و چاکه‌ی ئەو و سه‌ره‌به‌ری هه‌ریمه‌که‌ و مانعی موسیبه‌ته‌ هه‌ره‌ زله‌که‌ بوو که رپووی ده‌دا، رپ خۆش که‌ره‌وه‌ش بوو بۆ مانه‌وه‌ی ئەمیر به‌ ئەمیری له‌ چارچێوه‌ی ده‌سه‌لاتی مه‌رکه‌زیدا، به‌لگه‌ش له‌وه‌دا ه‌ینده‌ زۆره‌ ژمیربار ماندوو ده‌کات:

یه‌که‌م شتی له‌وه‌دا بگوتری ئەوه‌یه‌ که تۆمه‌ته‌که‌ سه‌ری هه‌لنه‌دا تا دواى بلابوونه‌وه‌ی گیانی قه‌ومه‌یه‌تی و گه‌رانه‌وه‌ بۆ سه‌ر رابووردوو به‌ پتوانه‌ی رۆژگاریکی پاشتردا، کیشه‌ و به‌ره‌ی ئەم مه‌سه‌له‌یه‌ش ه‌یند به‌ کالوکچی و سه‌راوی رپووی دا چه‌ندیکی په‌راویزی پیداوونه‌وه‌ی میژوو لیکیش بکیشریته‌وه‌ مه‌سه‌له‌که‌ی تیوه‌ ناچیت. ئنجا پیداوونه‌وه‌ی میژوو چه‌ندیکی خلیسه‌کی تیدا بیت، که‌ زۆره‌ نه‌ک که‌م، مومکین نییه‌ دوورکه‌وتنه‌وه‌ له‌ حەق و رپووا و داخوایی حال وه‌یا له‌ بیرکردنی حوکمی میژوو و زه‌بری زه‌رووره‌ت رپو ب‌دات وه‌ک که رپووی دا له‌ دارینی جلکی فه‌زل و چاکه‌ی مەلای خه‌تی بێ دوودلی و وه‌ستان: هه‌ر ده‌لێی هه‌لی عومر و به‌ختی به‌ختانه‌.

دووه‌م ئەوه‌یه‌، ه‌یچ فەتوایه‌ک دەر نه‌چوو به‌ درێژایی مانگه‌کانی به‌ر له‌ گه‌یشتنی سپای عوسمانلی به‌ ده‌روبه‌ری رەواندز و داها‌تی ئەو رۆزه‌ی مالکاولی به‌ دوا دیت، ئەگه‌ر عه‌قێکی وریا، به‌ جوړیک له‌ جوړان، پنی رانه‌گات. جا ئەگه‌ر مه‌به‌ستی مەلا کافر کردنی به‌ره‌ه‌ستانی خه‌لیفه‌ بایه‌ به‌ پنی باوه‌رێکی دینی که‌ مه‌رجی کافر بوونیانی به‌لاوه‌ هاتیته‌ دی خۆ ئەو به‌ره‌ه‌ستنییه‌ له‌ ده‌میکه‌وه‌ ئاشکرا بوو گ‌رد و کویش بۆ تیک به‌رپوون له‌گه‌ل له‌شکری خه‌لیفه‌ دیارتر بوو له‌وه‌ی «نصاب»ی سه‌رکیشی و دەرچوون له‌

ریزی کۆمه‌لگه‌ی مسلمانان (به پیتی حوکمی شهرع) داوای ده‌کرد بۆ به عاصی دانانی ئەمیر. پیشتریش چی باسمان کرد له پتوهندی ئەمیرهوه به دوژمنانی خه‌لیفه‌ی رۆوی دابوو ئیتر چۆن وه‌ها رێک کهوت که چه‌قۆ‌گه‌ییشه‌ گه‌ردن مه‌لا فه‌توای دا و سه‌ربهرینه‌که‌ی مه‌نع کرد؟ تۆ بۆ پاراستنی گه‌ردن خیانه‌ت لێ کردنی بێ؟

سییه‌م ئەوه‌یه ئەگه‌ر مه‌لا له فه‌تواکه‌یدا باوه‌ری هه‌بوايه به کافر‌بوونی که‌سیکی له خه‌لیفه هه‌لگه‌رپه‌ته‌وه، به چاوپۆشی کردن له وه‌خرانی فه‌تواکه‌ بۆ پاش کاتی شه‌رعی خۆی، خۆ ده‌بوو مه‌لا په‌نا بۆ نووایه‌ک ببات ده‌سه‌لاتی پاشای نه‌گاتی، بێ ئەوه‌ی خۆ به‌هاوێته ته‌هلۆکه به ئارامی فه‌تواکه ده‌رچوینیت چونکه مه‌لا زیده شاره‌زای ئەمیر بوو به‌رانبه‌ر که‌سیکی ئازار به حکومه‌ته‌که‌ی بگه‌یه‌نیت. ئەگه‌ر مزه‌ی فه‌تواکه، وه‌ک هه‌ندێ نەفس سه‌فه‌یه‌ی می‌شک پووج گوتووینه، شه‌روشیتا‌ئیکی دنیایی بیت به‌وه‌دا هه‌رچی ته‌علیکی هه‌یه بۆ مانه‌وه‌ی مه‌لا له‌گه‌ڵ پاشادا هه‌تا کۆتایی کاران له خۆوه هه‌لده‌وه‌ریت چونکه نرخیکی فه‌تواکه‌ی پێ کردرابیت هه‌رگیز ناسه‌لمینێ مه‌لا به ده‌ستی خۆی له رێی عه‌قیده‌وه خۆی شه‌هید بکات، چونکه دووای به‌رتیل هه‌ر ون بوون و که‌وڵ سه‌لامه‌تی ده‌مینته‌وه، عه‌قیده و مه‌قیده‌ی چی. چواره‌م ئەوه‌ی گوتم و گوتمه‌وه له زیده رژیی ئەمیر له‌سه‌ر سه‌لامه‌تی حکومه‌ته‌که‌ی و به‌رینایی ته‌ماکانی بۆ پتر فه‌راح بوونی خاکه‌که‌ی: یه‌که‌م مه‌رجی له‌گه‌ڵ باوکی له سه‌ره‌تای رازی بوونی به ئەمیرایه‌تی ئەوه بوو که هه‌یج که‌س خۆی له شیوازی هه‌لسوورانندی کاروباران و ئیداره‌ی خه‌لکه‌که هه‌لته‌قوتین. یه‌که‌م ئاکامی ئەم مه‌رجه‌ش ئەوه بوو مامه‌له‌ی سه‌خت و کوشنده‌ی له‌گه‌ڵ مامه جینگه‌نه‌کانیدا کرد، ئەم خووه‌ش له‌گه‌ڵیدا ژیا هه‌تا ده‌سه‌لاتداران تیی ورووکان و جیهان له رۆویدا راوه‌ستا به جۆریک چ دلخوازی پێ نه‌هیشت.

دایتمان له سه‌ره‌تاکانی میرایه‌تیه‌که‌یدا ئیبنو ئاده‌می له فه‌توا یه‌خست و نشیمه‌نی به‌سته‌وه به گوندیک که، ئیبنو ئاده‌م عومده‌ی مه‌لایان و پێشه‌وای پیاوچاکان و مامۆستای مه‌لای خه‌تی و هاوشانه‌کانی بوو له مه‌لایه‌تیدا، ئنجا ئەگه‌ر یه‌کیک هه‌له‌شه‌یی په‌له‌ی پێ نه‌کردبیت چۆن دیته باوه‌ریه‌وه که ئەمیریکی وه‌ها ده‌ستوه‌شین بیده‌نگ ده‌بێ له موفتیه‌کی خۆی داینا‌بیت و پایه‌ی شیوه «شیخ الاسلام» ی لێ نابیت نزیکي چواریه‌که سه‌ده‌یه‌ک به ر‌ه‌زامه‌ندی پیکه‌وه‌یان به‌سه‌ر بردبێ هه‌روا به نووکی قه‌له‌می ئیماره‌تیکی لێهه‌لوه‌شینیت که تیکه‌ل به هه‌موو ته‌ما و ئومیدیکی بووه و له هه‌ستیدا ئەو شوینه‌ی گرتبیته‌وه که روح له له‌شدا ده‌یگریته‌وه و له پیناو به‌رده‌وامیدا گیانی خۆی و هه‌زاران له شه‌رکه‌رانی خۆی توونا کردبیت، ئەگه‌ر یه‌ک ترووسکه‌ی ئومیدی دیتبایه له به‌لاوه نانی ئەو هه‌ژند (کارثة) ۵؛ دلم لیم داوا ده‌کات سویند بخۆم که پاشا مه‌لای وه‌ها ده‌نه‌نجی قیمه‌ی له کونی بیژنگه‌وه به‌ربینه‌وه ئەگه‌ر بیزانیا‌یه نیازیکی هه‌یه له دلدا ئازار به ئیماره‌ته‌که‌ی بگه‌یه‌نیت، بگره من و ئەوانه‌ی وه‌ک من ئەمیر ده‌ناسن دلنیا‌ین له‌وه‌دا که یه‌ک ده‌قیقه خۆی نه‌ده‌وه‌خراند و له هه‌وه‌ل جاردا له‌شکری خه‌لیفه‌ی تیک ده‌پنچایه‌وه و له دووم جاردا ده‌وله‌ته‌که‌ی خه‌لیفه‌ی هه‌پروون به هه‌پروون ده‌کرد.

له سییه‌م پله و پینجه‌م و ده‌یه‌مدا ئەگه‌ر پیتی کرابایه پایته‌خته‌که‌ی ده‌گرت و قه‌سر و حه‌ره‌مسه‌راکه‌ی داگیر ده‌کرد و گه‌وه‌ر و به‌رده به قیمه‌ته‌کانی ده‌ست به سه‌ردا ده‌گرت له پیناوی ئەوه‌شدا سه‌د مه‌لای

خهتیی دهخنکاند که به پیوستی زانیبایه. گویا مه‌لای خهتیی دورده‌دستتر بوو له حسینی جگه‌رگوشه‌ی پیغه‌مبه‌ر؟ یان ئەمیر که‌متر له یه‌زید خۆی خوش‌ده‌ویست؟ یاخود یه‌زید له کوشتنی حسین خاوه‌ن حه‌قتر بوو تا ئەمیر له کوشتنی مه‌لا؟ وینه‌یه‌ک و هه‌زار وینه‌ی میژوویی و مه‌نتیقی شتان (به‌رژه‌وه‌ندان) به‌ دوا یه‌کتردا دین و ده‌لین: سوودی گه‌وره له سیاسه‌تی ده‌وله‌تان به‌ تایبه‌تی که سووده‌که مه‌حکوومی یه‌ک توانای خودبه‌سه‌ری بی شه‌ریک بوو، به‌ره‌و ئامانجی خۆیه‌وه ده‌روا مه‌گه‌ر یه‌ک له دوو فاکته‌ر بیوه‌ستینی: ترسی له ده‌ست چوونی به‌رژه‌وه‌ند و تیمان له ئەرکی رووبه‌روو بوون، له‌وه به‌ولاوه به‌و ده‌سه‌لات و داراییه‌ی هه‌یه‌تی به‌هانه‌ بۆ هه‌موو شتی‌ک ده‌دۆزیته‌وه.

پینجه‌م ئەوه‌یه که هه‌له‌وشانی ئیماره‌تی پاشا زه‌ره‌به‌خش بوو بۆ مه‌لای خه‌تیی خۆی، هه‌یچ یه‌کی‌ک له مه‌لاکانی کورد نه‌بوو به‌و شکۆیه‌ی دنیا‌یی و ئەو پایه‌ مه‌عنه‌ویه‌ گه‌یشته‌بیت که مه‌لای خه‌تیی به‌ درێژایی بیست سال له حوکمی پاشادا به‌ پیشه‌وایی دینه‌وه پپی گه‌یشته‌بوو. ئەوه‌ی زانراویشه له حال و باری مه‌لا دووای به‌سه‌رچوونی حاکمیه‌تی ئەمیر (به‌ چهند سالیک) گه‌راوه‌ته‌وه بۆ دبی خۆی و ده‌رسی فه‌قیان، به‌مه‌شدا یه‌ک له پالپشته‌ زله وه‌همیه‌کان ده‌رمیت که ته‌علیلی فه‌تواکه‌ی پی ده‌کن نه‌ک به‌ په‌رۆشی بۆ چاکه‌ی خه‌لقوخوا چونکه‌ وا چاوه‌روان ده‌کریت خاوه‌ن فه‌توا پاداشیک وه‌رگریت ئەگه‌ر چ ئومیدیکی دنیا‌یی له دلدا بووبیت ئەرکی سه‌رشانی سووک بکات. ئنجا ئەگه‌ر ئیحمالی پاداشه‌که بسپینه‌وه له‌به‌ر ده‌رکه‌وتنی ته‌ماعه‌کی تیدا بیت، ده‌کرا بۆی تبه‌هینه‌وه به‌ شتیکی له پایه‌ی عیلمی مه‌لا بوه‌شیته‌وه وه‌ک که بکریته «شیخ الاسلام» چونکه‌ مه‌لای خه‌تیی له‌و سه‌رده‌مه‌دا، ئینو ئاده‌می لی ده‌رچیت، له هه‌موو عالمان به‌و رووتبه‌یه شایه‌نتر بوو ئەگه‌ر فه‌تواکه پتر بۆ سوودی ئەمیر و خه‌لکی هه‌ریمه‌که حیساب نه‌کراپایه له چاوه‌سوودی خه‌لیفه و ده‌وله‌ته‌که‌ی. فه‌تواکه خۆی له خۆیدا گه‌وره‌ترین سه‌به‌ب بوو مه‌لای پی نزیک بخریته‌وه له خه‌لیفه به‌ نامه‌ی شه‌خولئیسلامه‌تی به‌لام فه‌تواکه هه‌روه‌ک له یه‌که‌م رۆژه‌وه راسته‌اوێژ بوو بۆ پاراستنی ولات و نامووس له ده‌ستدریژی، هه‌روه‌ها راسنگۆش ده‌رچوو له سه‌ره‌نجامی مه‌لا به‌ گه‌رانه‌وه‌ی بۆ گوندی خۆی.

له‌و شتانه‌ی که دلپه‌زیره له نرخاندنی هه‌له‌وستی مه‌لای خه‌تیی که ده‌شی هه‌لینجری به‌ تیرامان له رووبه‌ره‌یه‌کی ژیا‌نی یه‌ک له ستوونانی حه‌قه‌به‌رستی پاش نیوه‌ی یه‌که‌می رۆژگاری مه‌لا، که مه‌به‌س لی پی‌شه‌نگی بیری قه‌ومایه‌تی کوردی و فه‌لسه‌فه‌ی روونی له سه‌ده‌ی نۆزده‌یه‌م، شاعیری مه‌رگه‌به‌زین حاجی قادری کۆیی‌یه که له کاتی ده‌رچوونی فه‌تواکه ته‌مه‌نی به‌ لای که‌مه‌وه دوازه‌ه سالی بووه. بۆشی ریککه‌وت له مه‌درسه‌ی مه‌لای خه‌تیی بخوینی که ده‌وری بیست سالیک به‌سه‌ر فه‌تواکه‌دا تبه‌ه‌ر بوو. به‌و پییه حاجی قادر له ده‌می ئەو په‌ژاره‌یه‌دا ژیاوه و له هه‌وای هه‌لمشتووه به‌ نشینگاکانیدا گه‌راوه و لای خاوه‌نی خویندووه <٦٩>. دوواتر به‌ غه‌ریبی له ئەسته‌نبول بوو به‌ شاعیری قه‌ومایه‌تی، باسی هه‌ریمی باله‌ک له شیعردا به‌ سۆزه‌وه ده‌کات به‌ پاشای کۆره و براکه‌یدا هه‌له‌له‌ی به‌وه‌دا که مه‌سه‌ره‌فیان له عالمان کردووه:

تا ته عیناتی کۆر و لال مابوو
له گهلی دێیهکان مه لای چا بوو

ئیمه دهزانین گه ورهترین پشکی ناوی پیتاکی بریهی لی بیت ئهوه بوو بو دیوان و مه درهسهی مه لای خهتی تهرخان کرابوو. له کتیبۆلکهی «اعادة التوازن الی میزان مختل» (لاپه ره ۸۰ چاپی ۱۹۷۷ - مسعود محمد) له زهمینهی دیفاع له مه لای خهتی و سپینهوهی تۆزی تۆمهت له پیناوهکانی ئه مه م گوتوو: «ئه گه ره مه لای خهتی که تنیکی وه های کردبیت دوواتریش نسیبی حاجی قادر بردبیتیه لای بو خویندن و له نزیکه وه به لهدی ئه حوالی بووبیت ده بوو، بیگومان، له شیعی نیوهی دووه می ژیانیدا که زهینی کرایه وه بو مانای قه ومییهت و تیگه ییشتنی شوینی کاری به د و په سه ند تیندا، شتیک له و باره وه بللی چونکه شتیکی سوو دبه خش و زیانبه خشی له مهیدانی قه ومایه تی نه هیشته وه باسی به چاکه یان به خراپه نه کردبیت. به و پینه نه بوونی هیچ هیمایه ک له دیوانه کهیدا به وه همیش بینی خیانته تی عه للامه ی خهتی لی بیت یان گهزی لی بگریت به لگه یه کی دلپه سه نده بو سه لماندنی رپوایه تیکی دیکه ی ده ماو ده م که مه لای له و کاره به ده هه لاوارد و هه لوهستی مه لای ده داوه به ره زامه ندی پاشای کۆره خۆیه وه، بگره له دیوانه کهیدا شت هیه بو نه زاهه تی مه لای خهتی بچیته وه که حاجی دیت چاکه ی پاشای کۆره (و براکه ی) له ئاوه دان کردنه وه ی مزگه وتان و خزمه تی مه لایان باس ده کات که یه که م که س، پاش خیا لاف ی له گه ل ئیبنو ئاده م، له مه لایان خزمه ت کردبیت عه للامه ی خهتی بووه. ئاشکرایه که مه لای خهتی له شوینی ک بیت پاشای کۆره ی پیوه مه دح بگریت، روونترین ده لاله تی ئه وه یه بیته هۆی مه دحی مه لای خهتی خۆی».

ده مین، به نیازی بی مه فهر کردنی مه لای خهتی له گۆشه یه کی ته نگدا بگوتری، بو سپای ئه میر شه رافه تمه ندتر و ئابروو پاریزتر ده بوو ئه گه ره ملانی لی له گه ل سپای عوسمانیدا کردبایه هه ره نه بی بو به جی هینانی واجیبی قه ومایه تی که ژوو رووی هه موو شتی که وه یه، ئاکام چ ده بی با بی، منیش ده لیم؛ له وه دا که ئاکام هه ره شکستی له شکری پاشا ده بوو، هه قیقه تی که له رازی بوونی پاشا به مه سلته تی ده فامریته وه چونکه ته ما و مه یلی بو سه لته نه ت و خو چه سپاندن و پتر خو چه کدار کردن تا ئه وه ی دارشتنی توپ و دروست کردنی سیلاحی شی له گه لدا بیت، و پرای خه لقی هه ل بو په ره ستاندن و تا هه رچی کردی و نه یکرد و گوتی و نه یگوت هه مووی به لگه ی بی ده مه ته قه ن له سه ره هیندی که ئه گه ره ترووسکیکی ئومیدی له شه ر بردنه وه یان دیفاعدا دیتبایه چه کی دانه دنا چونکه ته بیاتی له وه دا بوو سواری چواریه که ئومیدیکی سه ره که وتن بیت له رووی سی چواریه کی تیشکاندا. به لام هه ره له به ره ئه م خه مخورییه ی له چاره نووسی خۆی نه ده دایه ده ست ته فروتوون بوونی خۆرای. ئیتر به ده م ئومیدیکی که له به لینه کان دیاری ده دا خۆی پاراست به مه سلته تی، ره نگه زهین بو ئه وه بروات که ئیحتمالیکی دیکه هه بوو لایه نی ئومیدی تیندا ئاشکرا تر بوو له ته سلیم بوون بو عوسمانیان ئه ویش هه لاتن بوو به خۆی و سپایه وه بو لای قاجارییان. ئیمه هه رچه ند نازانین قاجه ریه کان چ ره فتاریکیان لی به دی ده کرا، ناشلین

به قیاس له رهدت کردنه وهی دۆستایه تیی پاشا که پیشتر رووی دابوو ئەمجاره رهفزی په نادانی دهکهن، به لام دهتوانین باوهری پاشا له دوو ئیحتیمالی رهفز و قبوولی قاجاری بخوینینه وه: ئەگەر دلتیا بووبی له رهفزیان رپی په نا بردن کویر بۆته وه. ئەگەر دلتیاش بووبی له قبولیان خووی قبولی نه کردوو به بیته ئامیریکی قه پوقیر به دهستیانه وه چونکه دهیزانی له ئیمکاندا نییه کیشه له نیوان دوو وه جاجاندا بکات: جاریکیان به لای قاجه رییاندا و جاریکیش به لای عوسمانیان، وهک که بۆ ماوهیه کی دوور و دریز بۆ بابانیه کان لووا، خو ئەگەر ئەم کیشهیهی پی کرابیه په سه نی دهکرد به سه ر ته سلیم بووندا چونکه هه ره نهی بۆره ئومیدیکی تیدایه به لام حالی بوو له وه که دهورانی چاوشارکی له سیاسه تی خاوه ری میانه دا به سه رچوو له پیش هه نکاوی دهسه لاته بچووکه کاندای له ئاکامی فشاری به رژه وهنده فراژییه کانی رۆژئاواویه که به هیزه وه دهستی داوه ته پهیدا کردنی بازار بۆ به ره مه کانی و مسۆگه ر کردنی دهوامه ی ئاوه رۆی ئەو به ره مانه به ئارامی و هیورپوونه وهی دهسه لاتان (له خو ره لات) تا شریته یه ک له م ئالقه به بنده ی که هه مووی دهکیشیته وه بۆ بیچاره یی لایه نی که مه یز له هه نکامه ی نویدا.

چی عوسمانیه کانیان دهیانکرد له ته ته له کردنی ئیماره ته کانی کورد وینه یه کی ئاشکرا بوو له دهروونینی پاشادا، مه سه لته یه که شی به چاکه گه را له بری خو کوژی هه رچه ند به وه شدا پشتا وپشتی کوردی دووای چواریه کی سه ره تای سه ده ی بیسته م ئەو هه له ی له ده ست چوو که خو ی هه لبداته وه و شانازی بکا به ویران بوونی هینده هه زار خانه یه و شه هید بوونی دهیان هه زار که س و سووتانی وشک و ته پ و فۆتانی کیلگه و ئاژهل له روویویکی به رینی خاکی کوردی به خوین سوور هه لگه راودا ئنجا چه ند شیرن ده بوو ئەو وینه بۆره ی له تیکه ل بوونی چو رگه ی ئال له گه ل سووته نی سه وزایی ده ره خسا که ده زانین به ر له دوو سه د سالیک شه هیده کانی ره زمی «دمدم» پاش مردنیان و مال کاوولییان و هه لاتنی هیندیکیان هه لی هه لانیان به میرات هیشته وه بۆ نازوفیزی ئەوانه ی شهیدای کۆری شیوه ن و قورپیوی به سه ر قه برانه وه و سینگ کوتانی ناو ویرانگان...

دهماو ده م هاتوو، یه که م مرگه وتی له هه موو هه ریمه که دروست کرابی پاش کاره ساته که به ۸۰ سال بووه خو ئەگه ر ۸۰۰ سال بوایه ده چه ندان شانازی پیوه ده کرا... ئەمه ده لیم و خویشم ریزگریکی هه ره قه درزانی قاره مانه تی و شه ره فمه ندایه تیی «دمدم» م چونکه دوای هه ره سی قه زاکرد و داها تی نه مان و ویرانی، خو دزینه وه له شانازی کردن به و قاره مانه تی به یمانه ند ده بیته ئیفلاس به خو کردنیکی خو رای له دوو رووی ماددی و مه عنه وییه وه، به لام تا بلئی هه ستیاریم له ئاست زیانیکی قهومی وه کوو کاره ساتی دمدم و هی تر که له یه ک ئاکامی حه تمی به ولاره هیچی لی چاوه پروان نه ده کرا: هه رگیز حه په سانم به رانه ر فیدا کاری له «دمدم» دا ناکه مه په یژه بۆ کاره ساتی ئەوتویی دیکه ی که له حه په سان به ولاره به ره مه ی تیدا نه بی چونکه خه لکم به زیندوویی خو شتر دهوی تا مردوویی، نیشتمانیشم به سه وزی به دلتره تا سیایی و ئالی، داها تی کوردیش له که له سه ری کورد و داروپه ردووی ئاواپی کورد له و شه رانه ی چه ند سال به ر له په ژاره ی فه توای سالی ۱۲۵۲ ئەوه ند به پۆز و هه یبه ت بوو جیی نه هیشته بۆوه بۆ زیده مجیزی تامه زرۆی خوین و ئاگر هه تا ره واندزیش بیته قاپه هه لوی دووای داوه تی رۆله مردوویی و هه تیوی و فۆتان. مه سه له که ته نها دلخوازیکی تیدا بوو، ئەوه بوو که پاشا په سه ندی کرد و په سه ندیده ی

هه‌موو هۆشیکى دروستبىنیش بوو. پاشا له‌وه‌لوه‌سته دهوره دراوه‌ی به ئیراده مرینان ناچارتر بوو له لىنین که په‌یمانى بریست لیتوفیسک ئیمزا کرد و زۆرىشى قسه و قسه‌لۆک به دووادا هیتنا، به‌لام لىنین دووارپۆژىكى مسۆگه‌رى نرخ بژاردەى به په‌یمانیکى ناچارى هه‌لاوارد به‌سه‌ر خه‌ته‌ربازىیه‌کى که ئاکامه‌که‌ى له سه‌رکه‌وتندا خزمى ئاکامى په‌یمانیک بیت که یه‌قىنى ژيانى پێوه‌یه و دۆراندنىشى تىچوونى ئەو ئومیدانه بیت که بۆيان که‌وته شوڤش و گه‌لێکى سه‌رله‌به‌رىشى پێ خسته شوڤشه‌وه.

ئەم خه‌فه‌ته بچوکه‌ى دهمخه‌رىکینى به‌و سه‌تمه‌ى له‌هه‌لامه‌ى خه‌تى ده‌کریت دوو لکى لى ده‌بیته‌وه بچوکه‌که‌يان چه‌ندىن جار له‌ئەسله‌که زلتره، گه‌وره‌که‌شيان «تنوء به‌العصبه اولو القوه» <٧٠>.

بچوکه‌که‌يان ئەوه‌یه سه‌قافه‌تى تازهبابه‌تى کورد هه‌لى هێرش بردنه سه‌ر که‌سانى وه‌کو مه‌لاى خه‌تییان لى خۆش هات و دیت بى ئەوه‌ى گۆی بده‌نه ئاکامى دژلايه‌نیه‌کى حه‌ق تىیدا تیکه‌ل به‌ناحه‌ق ده‌بیت. لایه‌نگى به‌لغیکه به‌سه‌ر چاوى کۆمه‌لدا دیته‌وه چونکه رۆشنبرى رووناکایى دیتن وترووسکه‌ى هیدایه‌ته ئنجا -لایه‌نگى- وریه‌که تیکه‌لى هه‌ست به‌هه‌له و دروستى و راستى و خوارى و سه‌تم و داد و هه‌موو نرخیکى دیکه‌ش ده‌بیته‌وه.

رۆشنبرى له جیهانیکی وه‌ک کورده‌واریدا خۆی قسه‌که‌ره له جیاتی خه‌لک، له وه‌کاله‌تى ئەوانیشه‌وه ناو له شتان ده‌نیت و مانایان وه‌به‌ر ده‌نیت و ئەمه رەفز و ئەویان ده‌قه‌بلینى دنياش به‌ دووا خۆیدا بۆ هه‌لاکه‌تى و نیوه هه‌لاکه‌تى په‌لکیش ده‌کات. زۆر جارن عاله‌موللای سادده‌فام ده‌حه‌په‌سین له‌وه‌ى رۆشنبرىان به‌ خۆيانى ده‌که‌ن له ته‌فره‌قه و شری و درى له کارى وه‌هادا که سافیلکه بى وه‌ستان له‌سه‌رى دیته رهدایى هه‌ر چونکه سافیلکه‌کان بنگه‌ى ئایدۆلۆجیای وه‌هایان نییه له‌ نرخاندنى به‌رژه‌وه‌ندى دنياى که‌ عه‌مر به‌ جه‌زبه‌ى قادری بیویت و به‌کریش به‌ خلووه‌ى نه‌قشه‌ندى. باوه‌ر ناکه‌م سیاسه‌ت هه‌چ مه‌سه‌له‌یه‌کى هه‌نابیته مه‌یدان ئاشکرا و روون بیت، هه‌نده‌ى فه‌رمانى پێشخزمه‌تانى کوردایه‌تى که‌وا رهنه‌گه له‌ ماوه‌ى ٦٨ سالى دوواى شه‌رى یه‌که‌مه‌وه پاراستنى کورد له‌ نه‌مان بیت به‌ده‌م ته‌قالای ژین دژی مه‌رگه‌وه.

هه‌رچى ئایدۆلۆجیا هه‌یه ده‌بى ورته‌ى لێوه نه‌یه‌ت له‌ نیوان خه‌لکى ناو که‌شتیه‌کى خه‌ریکه ژیراو بیت. له‌ هه‌موو سه‌هیریکیش سه‌هیرتر که هۆشى رۆشنبرى کوردی پێوه به‌ند نابیت ئەوه‌یه که دیت لۆمه‌ى ئەمیره‌کانى کورد و ده‌سه‌لاتداره‌کانى ده‌کات که له‌ کۆندا خه‌ریکی دێرۆنگى ناتفاقی بوون له‌ ناست خه‌ته‌ریکی له‌ ده‌ره‌وه‌ى کوردستانه‌وه هه‌ره‌شه‌ى مردنى لى ده‌کردن که‌چى رۆشنبرىه‌که خۆی له‌ بىر ده‌چیت که‌ پتر له‌ ئەمیره‌کانى کورد رۆچوو له‌ ناتفاقی و زېردن و یه‌کتر سه‌هیرین به‌بى هه‌چ هۆیه‌کى سه‌ر به‌ به‌رژه‌وه‌ندى دنياى و چاره‌نووسى گه‌له‌وه بیت ئنجا ئەگه‌ر عوزرى ئەمیری کورد له‌ نه‌گونجان ئەوه‌بى ترساوه دراوسى به‌هه‌زه‌که‌ى ده‌ست به‌سه‌ر ئەنجامى ریکه‌ه‌وته‌که‌دا بگریت و بشکیشیته‌وه بۆ خه‌ته‌رى تىچوونى ئیماره‌ته‌که‌ى خۆ رۆشنبرى کورد چ عوزریکی له‌ ده‌ستدا نییه مه‌گه‌ر لایه‌نگى ئایدۆلۆژیه‌که‌ى بیت که‌ بۆته دینیک نرخدارتر و شیاوترى خۆ به‌ قوربان کردنى بیت له‌ هه‌موو ئەو به‌رژه‌وه‌ندى نیشتمانى و قه‌ومى که‌ گۆیا له‌ ئایدۆلۆژیه‌که‌یه‌وه سه‌رچاوه‌ى گرتوو. رۆشنبرى له‌ لایه‌ن به‌هانى ناتفاقیه‌وه چه‌ند جارن ده‌سته‌تالتره له‌ کۆنه ئەمیری کورد: ئەو سه‌قافه‌ته‌ى ئەمیر نه‌یبوو له‌

رۆشنبیر دەبیتە گلەیی، وا لە سەردەمیکیش دەژیت پڕە لە کەرستەیی ھۆش کرانەووە کە چ عوزر بە دەست کەس نایەلێت خۆی لە ئاست حەقیقەت کوێر بکات. ئنجا خۆی دەکاتە وەکیلی میللەت و بە گز خۆیدا دیتەووە و دەبیتە گەورەترین ھەلاکەتی بەرژەوھەندی خەلک، خەتەریش لەم رۆژگارەیدا پتر ھەرەشەیی لێ دەکات لە چاوە سەدان سالی پێش ئەمڕۆکەیی، ئنجا رۆشنبیر چواریە کە ئیمارەتیکی رەجالیشی بۆ میللەتە کەیی پێک نەھیناوە وەک کە ئەو ئەمیرە رەجالانە دلی نیوہ نووستوھکانی ھاوڕەگەزی خۆیانیان پێ دەداپەوہ.

ماوہتەوہ رۆشنبیری پێشڕۆ داوای ئیمارەتیکی وەکوو سۆران و بابانم لێ بکات ھەتا لەسەر سەکۆیەوہ پیت و بەرەکەتی قوتار بوون بەسەر خەلکدا بەشیتەوہ، سا منیش پێی دەلێم: تۆ کە لە ریکاری ئیفلاس و زگی برسییەوہ سواری شەبەنگی ئایدۆلۆژیا دەبیت بۆ ملانی کردن لەگەڵ ئەوانەیی وەک خۆت سواری چەرخوفەلەکی بیروباوہر دەبن ئنجا کە تیروتەسەل و لە خۆرازی بوویت چەندت لێ خۆش دیت مجیزت بچیتە سەر برکێ ھەتا دەگەیتە رۆخی پووانەوہ، ئەمەش شتیک نییە داوای بەلگەم لێ بکات چونکە ئومید لە پێشڕۆ ناکریت بەر لەوہی زال بێ بەسەر نیگاتەسکی لایەنگیریدا و خۆی رابھینیت بە فرەوان کردنی پشیتنەیی بینینی تا بتوانی بنەما دروستەکانی سوودی قەومی بەدی بکات وەک کە لە واقعدا ھەن نەک لە پێچ و لۆچی بیردۆزیاندا.

قسەش لەوہدا درێژ ناکەمەوہ چونکە درێژ و کورتی وەک یەکن لەتەک مەسەلەییکی زیدە ئاشکرای وەک ئەو میحنەتەیی کوردی تیدا دەژیت. ئەمەش خەفەتە زلەکەیی کە ھێمام بۆی کرد و لە بارەییەوہ دەلێم: ئەو گیروگرفتە تاییەتمەندانەیی کورد لە ژیری دەرزیتەوہ و ھۆشی تیدا گێژ دەبیت و حیسابی دەبزرکیت و کیتابی دەفوتیت و «نصاب» ی دەلەنگیت ریشەیان دەچیتەوہ بۆ دوواین سییەکی سەدەیی شەشەمی بەر لە زایین کە تەرازووی چارەنووسی وەرگەرە بە لە دەستدانی دەولەتەکەیی «ماد» و راگویتستی دەسەلات بۆ ھاخامەنشییەکان لە فەرمانفەرمايي کۆرشی گەورەدا. لەو رۆژەوہ، بێ سوود خەریکە پزاو کۆبکاتەوہ و رماو ھەلسینیتەوہ و شکست ھەلبەستیتەوہ و ھەلوەشاو بچنیتەوہ و کەلین بگریتەوہ، کە برینیشی لێ بە قوولدا چوو لە ھەموو دەرمانان شیفای بەخستەر ئەوہیە وازی لێ بەھینیت لە خۆوہ ساریژ بیت چونکە نە دەرمان ھەییە نە پزیشک.

لە ھاوینی سالی ۱۹۶۰ راستم کرد کە نووسیم: وا ئەمڕۆ لە گۆری میژوو دەردیت، شیری تۆزاوی، خۆین لە لەشی زامداری دەتکیت و لە بەراپی بیست سەدەوہ و پتریش زنجیرەھای رۆژگار دەترنجیتە ناو ئیسکییەوہ «لو اطلعت علیہ لولیت منہ فرارا و مللت منہ رعبا» <۷۱>.

ئەمانە دەلێم بە دەم مەنتیقی تەفرەقەوہ و بانگەوازی سەربرکێ بە بەھانەیی جوداوازی ئەوتووہ کە لە تەک پێداویستی ریکی بۆ رەتانندی ھەرەشەیی مەرگ ھیندەیی گزنیژدەییە ک دەرناییت لەتەک قەلاتەکەیی ھەولێر. ئەمما لە لایەن نەمریی گەلەکەمانەوہ، قسە لیوہ کردنی دەبیتە کوتانەوہی بەلگەنەویستیک ژووروی دەمەتەقینی قسەشم تیدا دوویات کردۆتەوہ یەک لەوان ئەوہ بوو کە لە گوتاریکی ھاوینی ۱۹۶۰ دا ھات. گوتووہ «کورد ئەو دەورانانەیی تییەراندووہ کە تیچوونی میللەتانی لێ خۆش دەھات و تووماری دەسپینەوہ، وا ئەمڕۆکە حەقیقەتییکە بەرزترە لەوہی بەر فۆتان بکەویت و لەسەرەخۆ بەرژوووری

دەوامەدار دەچیت تا تۆقەلەى ئەو لووتكەيەى كە ھەموو جىھان بەسەريەو دەبىنیت وەك بە برپارى سروشت ھەلاتنى ئەستىرە دەبىنیت» <۷۲>.

بەلام تەفرەقە ھەر دەبىتەو بە رىگەى بەرەو مەرگى گەلى پەرت و بلاو، بەدترین پرژان و چرژانىش ئەوہیە بە قودسىيەتى ئایدۆلۆژیانەو بیت كە من لە بابەتى ئەوتووە گوتوومە: چاكتره مرۆ بئ تەفسیر بژیت نەك بە تەفسیرەو بەمریت.

بەسمە بۆ دزاندى تەفرەقەى مرینەر لە پرسىيارەكانى سەر بە چارەنووسدا كە ئىمەى كورد تا ئىستاكەش لە بەدیھىكى وەك ئەلفبا و جۆرى نووسىنى رستەى كوردى و ناوى رۆژانى ھەفتە بىر بلاوین و لە سەرەتاكانى دامەزراندنى نووسىنى ئەدەبىمان خشكەى خلیسكەران دەكەین، ھەموویشى وردە حیسابى میحنەتە قەومىیە كۆنەكەمانە دابەش بوو بەسەر لایەنە جوداكانى وجودى شەپرە لىداومان. ئنجا تۆ بلیى جیى لۆمە بم، لە نیوان داروپەردووى كەلەكەكردووى بیستوپىنج سەدەبىماندا چرایەك ھەلگرمەو كە ھۆشكولى بەورەكەى شكاندوو و فتیلەى كوژاندۆتەو بەلام لە قەپىلكى ھونەر و حیشمەتدا، ئنجا ئەگەر ژەنگى لى بسریتەو «يكاد زیتها یضئ ولو لم تمسه نار - نزیكە بئ ناگر زەیتەكەى ھەلایسى» یادگاریشى تا ئىستاكە لە دارە پىرۆزەكەى دیار خەتى دەگەشیتەو كە ھەر خۆى خاس سەرۆك و خاس بلىمەت و خاس مەردىكە.

× × ×